

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/69/EY,

annettu 24 päivänä heinäkuuta 2006,

direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta tiettyjen arvonlisäveron kantamisen yksinkertaistamiseen ja veropetosten tai veron kiertämisen estämiseen tähtäävien toimenpiteiden osalta sekä tiettyjen poikkeuslupapäätösten kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi ja arvonlisäveron kantamisen yksinkertaistamiseksi joillekin jäsenvaltioille on myönnetty erilaisin edellytyksin jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY ⁽³⁾ 27 artiklan 1 kohdan nojalla poikkeuksia, jotka koskevat samankaltaisia ongelmia. Sisällyttämällä vastaavat poikkeukset mainittuun direktiiviin olisi annettava kaikille jäsenvaltioille mahdollisuus ratkaista mainitut ongelmat. Toimenpiteiden olisi oltava oikeasuhteisia ja rajoitettava vain kyseessä olevan ongelman ratkaisemiseen. Koska jäsenvaltioiden tarpeet vaihtelevat, kyseiset säännöt olisi sisällytettävä direktiiviin siten, että kaikilla jäsenvaltioilla olisi mahdollisuus ottaa ne tarvittaessa käyttöön.
- (2) Jäsenvaltioiden olisi voitava toteuttaa toimia varmistaakseen, että direktiivissä 77/388/ETY säädettyjä toimenpiteitä, jotka koskevat verovelvollisen määrittelyä ja yritysten siirtoa toimivina yrityksinä, ei käytetä hyväksi veropetos- tai veronkiertämistarkoituksessa.
- (3) Jäsenvaltioiden olisi voitava puuttua tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten sekä näiden hankinnan arvon määrittämiseen tietyissä tarkoin määritellyissä olosuhteissa, jotta voitaisiin varmistaa, että verotuloja ei menetetä etuyhteydessä olevien osapuolten välisillä, veroetuksien saamiseen tähtäävillä järjestelyillä.
- (4) Jäsenvaltioiden olisi voitava sisällyttää sellaisen liiketoimen veron perusteeseen, johon liittyy hankkijan toimitaman sijoituskullan työstäminen, kyseisen sijoituskullan arvo silloin, kun kulta työstämisen seurauksena menettää sijoituskullan asemansa.
- (5) Olisi korostettava, että tietyt palvelut, jotka ovat luonteeltaan tuotantohyödykkeiden kaltaisia, voidaan sisällyttää järjestelyyn, joka mahdollistaa tuotantohyödykkeisiin liittyvien vähennysten oikeaisemisen kyseisen omaisuuserän käyttöä ajan sen tosiasiallisen käytön mukaan.
- (6) Jäsenvaltioiden olisi voitava tietyissä tapauksissa nimetä tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten hankkija arvonlisäveron maksamisesta ja tilittämisestä vastaavaksi henkilöksi. Tämän toimenpiteen tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita yksinkertaistamaan sääntöjä sekä torjumaan veropetoksia ja veron kiertämistä tietyillä aloilla ja tietyn tyyppisten liiketoimien yhteydessä.
- (7) Direktiiviä 77/388/ETY olisi siten muutettava tämän mukaisesti.
- (8) Näin ollen jäsenvaltiot eivät saisi enää soveltaa yksittäisiä poikkeuksia, jotka niille on myönnetty tietyillä direktiivin 77/388/ETY 27 artiklan 1 kohdan nojalla tehdyillä neuvoston päätöksillä ja jotka kuuluvat tämän direktiivin säännösten soveltamisalaan. Kyseiset päätökset olisi siten nimenomaisesti kumottava. Tällä direktiivillä ei olisi oltava vaikutusta toimenpiteisiin, joita jäsenvaltiot soveltavat direktiivin 77/388/ETY 27 artiklan 5 kohdan perusteella, eikä poikkeuksiin, jotka on myönnetty mainitun direktiivin 27 artiklan 1 kohdan nojalla ja joita ei ole kumottu tällä direktiivillä.
- (9) Tämän direktiivin tiettyjen säännösten soveltamisen olisi oltava valinnaista, ja niiden olisi annettava jäsenvaltioille tietty harkintavaltia. Silloin kun on avoimuuden varmistamiseksi asianmukaista, olisi säädettävä, että jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava muille jäsenvaltioille direktiivin 77/388/ETY 29 artiklalla perustetun neuvoa-antavan arvonlisäverokomitean välityksellä tämän direktiivin nojalla annetusta kansallisesta lainsäädännöstä. Tällaisen ilmoittamisen ei olisi oltava tarpeen sellaisten kansallisten toimenpiteiden osalta, jotka on toteutettu sellaisen direktiivin nojalla, joka on kumottu tällä direktiivillä tai jonka voimassaolo päättyy tämän direktiivin tullessa voimaan, mutta jota jäsenvaltio soveltaa edelleen tämän direktiivin säännösten mukaisesti,

⁽¹⁾ Lausunto annettu 6 päivänä heinäkuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 65, 17.3.2006, s. 103.

⁽³⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/18/EY (EUVL L 51, 22.2.2006, s. 12).

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 77/388/ETY seuraavasti:

1) Lisätään 4 artiklan 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltio, joka käyttää toisessa alakohdassa säädettyä mahdollisuutta, voi toteuttaa kaikki tarpeelliset toimenpiteet estääkseen tätä säännöstä käyttämällä toteutetut veropetokset tai veron kiertämisen.”

2) Korvataan 5 artiklan 8 kohdan toinen virke seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat tapauksissa, joissa saaja ei ole kokonaan veronmaksuvelvollinen, toteuttaa tarvittavat toimenpiteet kilpailun vääristymisen estämiseksi. Ne voivat myös toteuttaa kaikki tarpeelliset toimenpiteet estääkseen tätä säännöstä käyttämällä toteutetut veropetokset tai veron kiertämisen.”

3) Muutetaan 11 artiklan A kohta seuraavasti:

a) Kumotaan 1 kohdan d alakohdan toinen alakohta.

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioilla on mahdollisuus sisällyttää veron perusteeseen tavaroiden luovutuksen ja palvelujen suorituksen osalta sellaisen 26 b artiklassa tarkoitetun verosta vapautetun sijoituskullan arvo, jonka hankkija on toimitannut työstettäväksi ja joka tämän seurauksena menettää arvonlisäverosta vapautetun sijoituskullan asemansa tällaisia tavaroita luovutettaessa ja palveluja suoritettaessa. Arvona on käytettävä käypää arvoa, joka sijoituskullalla on silloin kun tällaisia tavaroita luovutetaan ja palveluja suoritetaan.

6. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa veropetosten tai veronkierron estämiseksi toimenpiteitä varmistaakseen, että tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen osalta veron perusteena on käypä markkina-arvo. Tätä mahdollisuutta voidaan soveltaa ainoastaan sellaisiin tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, joihin liittyy jäsenvaltion määrittelemiä perhe- tai muita läheisiä henkilökohtaisia taikka johto-, omistus-, jäsenyys-, rahoitus- tai oikeussuhteita. Oikeussuhteisiin voi tällöin kuulua myös työnantajan ja työntekijän taikka työnantajan ja työntekijän perheen tai muiden häneen läheisessä yhteydessä olevien henkilöiden välinen suhde.

Ensimmäisen alakohdan mukaista mahdollisuutta voidaan soveltaa vain jossakin seuraavista olosuhteista:

a) vastike on käypää markkina-arvoa alhaisempi ja luovutuksen tai suorituksen hankkijalla ei ole 17 artiklan mukaista täyttä vähennysoikeutta;

b) vastike on käypää markkina-arvoa alhaisempi ja luovuttajalla tai suorittajalla ei ole 17 artiklan mukaista täyttä vähennysoikeutta, ja luovutus tai suoritus on vapautettu verosta 13 artiklan tai 28 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti;

c) vastike on käypää markkina-arvoa korkeampi ja luovuttajalla tai suorittajalla ei ole 17 artiklan mukaista täyttä vähennysoikeutta.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa niitä hankkija- tai vastaanottajaluokkia, joihin ensimmäistä ja toista alakohtaa sovelletaan.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän kohdan säännösten nojalla hyväksytyt uudet kansalliset toimenpiteet 29 artiklan mukaisesti perustetulle komitealle.

7. Tässä direktiivissä 'käyvällä markkina-arvolla' tarkoitetaan sitä täyttä hintaa, jonka hankkija samassa kaupan portaassa, jossa tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan, joutuisi kyseiset tavarat tai palvelut saadakseen vapaan kilpailun vallitessa maksamaan kyseisellä hetkellä luovuttajalle tai suorittajalle sen jäsenvaltion alueella, jossa liiketoimeen kohdistetaan vero.

Jos vertailukelpoista tavaroiden luovutusta tai palvelujen suoritusta ei voida määrittää, käyvän markkina-arvon on tavaroiden osalta oltava vähintään tavaroiden tai samankaltaisten tavaroiden ostohinnan suuruinen tai ostohinnan puuttuessa vähintään omakustannushinnan suuruinen kyseisten liiketoimien suoritushetkellä. Palvelujen osalta käyvän arvon on oltava ainakin kaikkien verovelvolliselle palvelujen tarjoamisesta aiheutuvien kustannusten suuruinen.”

4) Muutetaan 17 artiklan 4 kohta, sellaisena kuin se on esitetty 28 f artiklan 1 kohdassa, seuraavasti:

a) Korvataan toisen alakohdan a alakohdassa ilmaisu ”21 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan” ilmaisulla ”21 artiklan 1 kohdan a, c tai f alakohdan tai 21 artiklan 2 kohdan c alakohdan”.

b) Korvataan toisen alakohdan b alakohdassa ilmaisu ”21 artiklan 1 kohdan a alakohdan” ilmaisulla ”21 artiklan 1 kohdan a tai f alakohdan tai 21 artiklan 2 kohdan c alakohdan”.

5) Korvataan 18 artiklan 1 kohdan d alakohdassa, sellaisena kuin se on esitetty 28 f artiklan 2 kohdassa, ilmaisu ”21 artiklan 1 kohtaa” ilmaisulla ”21 artiklan 1 kohtaa tai 21 artiklan 2 kohdan c alakohtaa”.

6) Lisätään 20 artiklan 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat soveltaa 2 ja 3 kohtaa myös palveluihin, joilla on tavallisesti tuotantohyödykkeen ominaisuuksiin luettavia ominaispiirteitä.”

7) Lisätään 21 artiklan 2 kohtaan, sellaisena kuin se on esitetty 28 g artiklassa, alakohta seuraavasti:

”c) Jos kyse on seuraavista tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, jäsenvaltiot voivat määrätä, että veronmaksuvelvollinen on verovelvollinen henkilö, joka on kyseisten luovutusten tai suoritusten vastaanottaja:

i) kiinteään omaisuuteen liittyvien rakennuspalveluiden, mukaan lukien korjaus-, siivous-, kunnossapito-, muutostyö- ja purkamispalvelut, suoritus sekä rakennuskohteiden luovutus, jota pidetään tavaroiden luovutuksena 5 artiklan 5 kohdan nojalla;

ii) i alakohdassa tarkoitettuja tehtäviä hoitavan henkilöstön toimittaminen;

iii) 13 artiklan B kohdan g ja h alakohdassa tarkoitettu kiinteän omaisuuden luovutus, jos luovuttaja on valinnut liiketoimen osalta verotuksen kyseisen artiklan C kohdan b alakohdan mukaisesti;

iv) käytetyn materiaalin, samassa tilassa uudelleenkäyttöön soveltumattoman käytetyn materiaalin, romun, teollisuus- ja muiden jätteiden, kierrätyskelpoisen jätteen ja osittain käsitellyn jätteen luovutukset sekä tietyt tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, jotka on mainittu liitteessä M;

v) verovelvollisen toiselle verovelvolliselle vakuudeksi antamien tavaroiden luovutus tämän vakuuden toteuttamiseksi;

vi) tavaroiden luovutus omistuksenpidätyksen siirryttyä siirronsajalle ja tämän käytettyä omistusoikeuttaan;

vii) velallisen kiinteän omaisuuden luovutus maksuvelvollisuuden määrävän päätöksen perusteella pakkomyyntimenettelyssä.

Tätä alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltiot voivat säätää, että verovelvollinen, joka suorittaa myös toimia tai liiketoimia, joita ei pidetä 2 artiklan mukaisina veronalaisina tavaroiden luovutuksina tai palvelujen suorituksina, katsotaan verovelvolliseksi sen vastaanottamien ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen luovutusten ja suoritusten osalta. Muu kuin verovelvollinen julkisoikeudellinen laitos voidaan katsoa verovelvolliseksi sen vastaanottamien v, vi ja vii alakohdassa tarkoitettujen luovutusten ja suoritusten osalta.

Tätä alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltiot voivat määrittää sen soveltamisalaan kuuluvat tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset sekä ne tavaroiden luovuttajien tai vastaanottajien tai palvelujen suorittajien tai vastaanottajien luokat, joihin näitä toimenpiteitä voidaan soveltaa. Ne voivat myös rajoittaa tämän toimenpiteen soveltamisen joihinkin liitteessä M lueteltuihin tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän alakohdan säännösten nojalla hyväksytyt uudet kansalliset toimenpiteet 29 artiklan mukaisesti perustetulle komitealle.”

8) Lisätään liite M, joka on tämän direktiivin liitteessä I.

2 artikla

Kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2008 lukien tämän direktiivin liitteessä II luetellut päätökset.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset.

Niiden on sovellettava viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2008 säännöksiä, joita 1 artiklan 3 kohdan noudattaminen direktiivin 77/388/ETY 11 artiklan A kohdan uuden 7 alakohdan osalta sekä 1 artiklan 4 kohdan noudattaminen 17 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa, sellaisena kuin se on 28f artiklan 1 kohdassa, olevan mainitun direktiivin 21 artiklan 1 kohdan f alakohtaa koskevan viittauksen osalta edellyttää.

Kun jäsenvaltiot antavat säännöksiä tämän direktiivin nojalla, niiden on toimitettava ne komissiolle viipymättä kirjallisina, ja niissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. RAJAMÄKI

LIITE I

"LIITE M

Luettelo direktiivin 21 artiklan 2 kohdan c alakohdan iv alakohdassa tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista

- a) rauta- ja ei-rautapitoisten jätteiden, romun ja käytetyn materiaalin luovutus, mukaan luettuina puolivalmisteet, jotka ovat tulosta raudan tai ei-rautametallien taikka niiden seosten käsittelystä, valmistuksesta tai sulatuksesta;
 - b) rauta- ja ei-rautapitoisten puolivalmisteiden luovutus ja tiettyjen niiden käsittelyyn liittyvien palvelujen suoritus;
 - c) rauta- ja ei-rautametalleista ja niiden seoksista koostuvien jäännösten ja muiden kierrätysmateriaalien ja metalleja tai niiden seoksia sisältävän kuonan, tuhkan, hilseen ja teollisuusjätteiden luovutus sekä näiden tuotteiden lajittelu-, leikkaus-, hajotus- ja puristuspalvelujen suoritus;
 - d) rauta- ja ei-rautapitoisen jätteen sekä lasimurskasta, lasista, paperista, kartongista ja pahvista, lumpuista, luista, nahasta, tekonahasta, pergamentista, raakavuodista ja nahoista, jätteistä, side- ja purjelangasta, nuorasta ja köydestä sekä kumista ja muovista koostuvien leikkeiden, romun, jätteen, käytetyn materiaalin ja kierrätysmateriaalin luovutus ja tiettyjen niiden käsittelyyn liittyvien palvelujen suoritus;
 - e) tässä liitteessä tarkoitettujen materiaalien luovutus sen jälkeen, kun niitä on käsitelty puhdistamalla, kiillottamalla, lajittelemalla, leikkaamalla, hienontamalla, puristamalla tai valamalla harkoiksi;
 - f) perusmateriaalien työstämisestä syntyvän romun ja jätteen luovutus."
-

LIITE II

Luettelo direktiivin 77/388/ETY 27 artiklan mukaisista päätöksistä, jotka kumotaan tällä direktiivillä

Neuvoston päätös, joka katsotaan tehdyksi 15 päivänä huhtikuuta 1984, luvan antamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle soveltaa kuudennesta direktiivistä poikkeavaa toimenpidettä, jonka tarkoituksena on erityisen veronkantojärjestelmän käyttöönoton avulla estää tietyt petokset ja veronkierrot kullaan, kultakolikoiden ja kultajätteen toimitusten osalta verovelvollisten keskuudessa ⁽¹⁾.

Neuvoston päätös, joka katsotaan tehdyksi 11 päivänä huhtikuuta 1987, luvan antamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle soveltaa direktiivin 77/388/ETY 11 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä ⁽²⁾.

Neuvoston päätös 88/498/ETY ⁽³⁾ luvan antamisesta Alankomaiden kuningaskunnalle soveltaa 77/388/ETY 21 artiklan 1 kohdan a alakohdasta poikkeavaa toimenpidettä.

Neuvoston päätös, joka katsotaan tehdyksi 18 päivänä helmikuuta 1997 direktiivin 77/388/ETY 27 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti (17 päivänä toukokuuta 1977 esitetty toisinto), luvan antamisesta Ranskan tasavallalle soveltaa direktiivin 77/388/ETY 2 ja 10 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä. Tämä päätös on tehty jäsenvaltioille 18 päivänä joulukuuta 1996 ilmoitetun pyynnön jälkeen.

Neuvoston päätös 98/23/EY ⁽⁴⁾ luvan antamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle jatkaa direktiivin 77/388/ETY 28 e artiklan 1 kohdasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista.

Neuvoston päätös 2002/439/EY ⁽⁵⁾ luvan antamisesta Saksalle soveltaa direktiivin 77/388/ETY 21 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä.

Neuvoston päätös 2002/880/EY ⁽⁶⁾ luvan antamisesta Itävallalle soveltaa direktiivin 77/388/ETY 21 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä.

Neuvoston päätös 2004/290/EY ⁽⁷⁾ luvan antamisesta Saksalle soveltaa direktiivin 77/388/ETY 21 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä.

Neuvoston päätös 2004/736/EY ⁽⁸⁾ luvan antamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle ottaa käyttöön direktiivin 77/388/ETY 11 artiklasta poikkeava erityistoimenpide.

Neuvoston päätös 2004/758/EY ⁽⁹⁾ Itävallalle annettavasta luvasta soveltaa direktiivin 77/388/ETY 21 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä.

⁽¹⁾ EYVL L 264, 5.10.1984, s. 27.

⁽²⁾ EYVL L 132, 21.5.1987, s. 22.

⁽³⁾ EYVL L 269, 29.9.1988, s. 54.

⁽⁴⁾ EYVL L 8, 14.1.1998, s. 24. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2003/909/EY (EUVL L 342, 30.12.2003, s. 49).

⁽⁵⁾ EYVL L 151, 11.6.2002, s. 12.

⁽⁶⁾ EYVL L 306, 8.11.2002, s. 24.

⁽⁷⁾ EUVL L 94, 31.3.2004, s. 59.

⁽⁸⁾ EUVL L 325, 28.10.2004, s. 58.

⁽⁹⁾ EUVL L 336, 12.11.2004, s. 38.